

JUKKA LIIKALA

s. 11.3.1967 Vimpeli

Peliura / SM-kaudet 1984–97 / 11
Pelinjohtajaura / SM-kaudet 2 (miehet), 12 (naiset)
SM-mitalit pelinjohtajana 5–2–4 (naiset)
Itä-Länsi pelinjohtajana 5 (naiset)
Liitto-Lehdistö pelinjohtajana 3 (naiset)

Seurat: Vimpelin Veto, Lapuan Virkiä

Saavutukset: Vuoden pelinjohtaja 2009, 2011–2013, 2015

Vimpeliläislähtöiset veljekset Jukka Liikala ja Vesa Liikala ovat molemmat todellisia pesäpallolegendoja. Jukka Liikala ansioitui pelaajaurallaan, mutta tuli parhaiten tunnetuksi taktisesti oivaltavana, sopivan vaativana ja peliä ymmärtävänä pelinjohtajana. Erityisenä ajanjaksona uralta nousee esiin Lapuan Virkiän seurahistoriallinen mestaruusputki. Virkiä voitti viisi peräkkäistä Suomen mestaruutta kausina 2011–2015. Jukka Liikala toimi pelinjohtajana ja hänen tyttärensä Emmi Pippola (o.s. Liikala) hääri erinomaisena etukenttäpelaajana.

”Ulkopeli on meillä niin hyvää, että sitä ei hirveästi enää pysty parantamaan”, Liikala totesi todellisesta unelmajoukkueestaan 2015. Yhtä kaikkien aikojen loppuotteluserjoista todistettiin 2012, kun Kirittäret johti jo voitoon 2–1, mutta Virkiä hiljensi 3781 katsojan vahvuisen ennätysyleisön viidennessä kohtaamisessa Jyväskylän Hippoksella. Pitävän ulkopelin lisäksi Liikalan Virkiästä löytyi todellista taisteluilmettä. ”Olimme vähän niin kuin panssarivaunu. Pakki puuttuu, ja hyökkäys on paras puolustus”, Liikala tuolloin sanoi.

Liikala palasi tositoimiin vielä kesken kauden 2023, kun Virkiän Superpesis-joukkue tarvitsi kurssinmuutoksen. Tuloksena oli vaikean alkukauden jälkeen pronssinen SM-mitali. Tulevissa otteluissaan Liikala keskittyy seuraavan sukupolven edesottamuksiin lapsenlapsensa myötä. Pelikenttien ulkopuolella yrittäjää pitävät kiireisenä oman maanrakennus- ja maansiirtoyrityksen työt.

PESÄPALLO
TILAA ONNISTUA

ALLAN KARVONEN

s. 4.11.1937 Halsua, k. 30.3.2016 Veteli

Peliura / SM-kaudet: 1961–1970 / 4
Itä-Länsi: 6
Liitto-Lehdistö: 7

Seurat: Halsuan Toivo

Muut saavutukset: Vuoden pesäpalloilija 1966, vuoden tehopelaaja 1968

Keski-Pohjanmaalta pienestä Halsuan kunnasta on tullut useita lahjakkaita pesäpalloilijoita. Heistä yksi parhaista on Allan Karvonen. Hän edusti uskollisesti houkutuksista huolimatta koko pelaajauran kasvattajaseuraansa Halsuan Toivoa.

Karvonen oli vuonna 1959 mukana nostamassa rakettimaisesti Halsuan Toivon nuorta joukkuetta ensi maakuntasarjasta suomensarjaan ja heti perään seuraavana vuonna 1960 suomensarjasta mestaruussarjaan kaudelle 1961.

Allan Karvonen juoksi avauskiilaan kuusi kertaa Lännen joukkueessa. Lisäksi hän oli 1960-luvulla mukana seitsemässä Liitto-Lehdistö-otteluissa. Karvonen valittiin vuonna 1966 vuoden parhaaksi pesäpalloilijaksi, vaikka hänen edusti toiseksi korkeimmalla sarjatasolla suomensarjassa pelannutta Halsuan Toivoa. Seuraavana vuonna 1967 maan parhaaksi pesäpalloilijaksi ja lukkariksi valittiin velipoika Aulis Karvonen.

Allan Karvosella oli kaikki erinomaisen pesäpalloilijan ominaisuudet. Hän oli sisäpelissä rohkea sekä nopea etenijä. Karvonen toi vuonna 1968 mestaruussarjan yhdessä ottelussa Puna-Mustia vastaan yhteensä peräti 10 juoksua, joka on pääsarjan yhden ottelun ennätys edelleen. Lyönneissä vahvuutena oli kova pystymailalyönti tolppasyötöstä. Ulkopelissä hän oli laajalla alueella liikkuva palloja poiminut näyttävä ja lujahetoinen polttaja.

Halsuan Toivon kasvatti, Superpesis-pelaaja Mikko Kanala on Allan Karvosen tyttären poika.

**PESÄPALLO
TILAA ONNISTUA**

TIIA PÖNTINEN

s. 28.8.1978 Lapua

Peliura / SM-kaudet:

1993–2011 / 19

Mitalit:

4–2–4

Itä-Länsi:

12

Seurat:

Lapuan Virkiä

Muut saavutukset:

Kärkilyöntitilaston voitto 1999, kultainen maila 1999

Useilla Superpesiksen seuraajilla on koskettava muisto kaudelta 1994: Äiti Tarja Pöntinen sekä kaksoistytöt Miia ja Tiia Pöntinen pelasivat samassa Lapuan Virkiän joukkueessa. Tiia Pöntisen ura kulki mestaruudesta mestaruuteen. Aina kasvattajaseuraansa Virkiää edustanut legenda teki tilaa nuoremmilleen ja pelasi viimeisen kautensa 2011, mistä alkoi seuran ennätyksellinen viiden mestaruuden putki.

Tarja-äidin sanoin Itsepäisen ja itsenäisen Tiia Pöntisen lapsuus oli urheilun suhteen ”kaikkiruokainen”. Valikoimaan kuului pesäpallon lisäksi ainakin jalkapalloa, koripalloa, lentopalloa ja uintia.

Ensimmäisen Superpesis-ottelunsa Pöntinen pelasi vain 14-vuotiaana 20.5.1993. Kausi huipentui Suomen mestaruuteen samassa joukkueessa Tarja-äidin kanssa. Kahdeksan vuotta myöhemmin siskokset Miia ja Tiia Pöntinen pääsivät juhlimaan mestaruutta yhdessä. Henkilökohtaisella tasolla tilastoihin merkittiin 395 Superpesis-ottelussa 817 tehopistettä sekä kaikkien aikojen tilastossa kolmanneksi oikeuttaneet 2026 kärkilyöntiä.

Pesäpallo on ollut aina läsnä Pöntisen elämässä, niin myös perheen kautta tänä päivänä. Huimat 12 Itä-Länttä pelannut Pöntinen on viihtynyt yhteisössä ja arvo-ottelutapahtumissa, joita hän piti Ylen haastattelussa 26.6.2009 ”ihanana pesäpalloilijoiden kokoontumispaikkana, jossa vaihdetaan kuulumisia.” Keväällä 2012 Virkiä ”jäädytti” kunnianosoituksena Pöntisen ja lukkari Sirpa Pollarin (nyk. Haapasalmi) pelipaidat.

PESÄPALLO
TILAA ONNISTUA

ANTTI LAURILA

s. 30.10.1951 Lapua

Peliura / SM-kaudet: 1973–1986 / 13

Mitalit: 3–1–2

Itä-Länsi: 5

Liitto-Lehdistö: 7

Seurat: Ylihärman Junkkarit, Hyvinkään Tahko, Lohjan Kisa-Veikot

Muut saavutukset: Vuoden pesäpalloilija 1983
lyöjäkuningas 1978, 1980, 1981, 1982 ja 1983
kärkilyöntivoittaja 1978

Antti Laurilan pelaajaura alkoi kasvattajaseurassa Ylihärman Junkkareissa. Nuoruudessa pesäpallon rinnalla kulkivat yleisurheilu, hiihto ja lentopallo. Hyvän heittokäden omaavan pesäpalloilijan lajivalinta olisi voinut olla myös keihäänheitto, jossa paras saavutus oli vuonna 1969 nuorten SM-kilpailujen pronssi tuloksella 63,92.

Vuonna 1973 juureva eteläpohjalainen siirtyi Ylihärman Junkkareiden suomensarjajoukkueesta Hyvinkään Tahkon mestaruussarjajoukkueeseen. Tunnollinen harjoittelija oli voittamassa kolmea Tahkon Suomen mestaruutta 1979–1981. Sisäpelissä kotiuttajana kunnostautunut Laurila iski kotikentällään Pihkalassa usein läpilyönneillä ”palloa muuntajalle”, tuloksena 277 mestaruussarjan otteluun 52+386 lyötyä juoksua sekä viisi lyöjäkuninkuutta ja 1227 kärkilyöntiä. Kovaheittoisen pelaajan ulkopelipaikka oli ykkösvahtina.

Pelaajauran jälkeen Laurila toimi kaksi kautta Hyvinkään Tahkon naisten mestaruussarjajoukkueen pelinjohtajana. Joukkueessa pelasi Antin tytär Krista Laurila, joka valittiin vuoden pesäpalloilijaksi 1994.

Antti Laurila on valittu ensimmäisten joukossa Hyvinkään Tahkon kunniagalleriaan.

PESÄPALLO
TILAA ONNISTUA

70

JOHANNA VIKMAN

s. 5.9.1978 Köping (Ruotsi)

Peliura / SM-kaudet:	1998–2014 / 17
Mitalit:	7–5–2
Itä-Länsi:	13
Kasvattajaseura:	Veteli Pesis
Seurat:	Vimpelin Veto, Peräseinäjoen Toive, Jyväskylän Kiri, Jyväskylän Kirittäret

Johanna ”Manni” Vikman on urheilun monilahjakkuus. Heittotaito takasi, että pallot ja keihäs saivat jo lapsena kyytiä. Koulun penkin kuluttaminen ei erityisemmin innostanut, kun liikunta vei intohimoisesti mukanaan. Pääsarjatasolla Vikman on pelannut päälaajinsa pesäpallon lisäksi jääkiekkoa, kaukalopalloa ja salibandya.

Juuret ovat Keski-Pohjanmaalla. Ruotsin Köpingissä syntynyt Vikman oli vuoden ikäinen, kun vanhemmat muuttivat Veteliin. Pesäpalloura vei Vimpeliin, jossa sekä Vikman että Veto debytoivat naisten Superpesiksessä 1999. Seurahistoriallinen oli myös uran ensimmäinen mitali, Peräseinäjoen Toiveen paidassa voitettu SM-pronssi 2000, mutta todellinen menestysputki käynnistyi siirrosta Jyväskylään. Vikman ylsi Kirin ja Kirittärien joukkueissa 11 kaudella peräkkäin loppuotteluun 2002 alkaen. Kultakylpy Köyhälammessa toteutui seitsemän kertaa.

Jyväskylän Kirin viimeisinä vuosina loppuottelu muodostui kompastuskiveksi, kun neljän loppuottelun saldo oli yksi mestaruus. Uuden erikoisseuran alku oli sen sijaan häikäisevä. Kirittäret voitti kuusi peräkkäistä mestaruutta 2005–2010. – Meillä on voittamisen kulttuuria ja joka vuosi teemme asiat hyvin, iloitsi vuoden pesäpalloilijana 2009 palkittu Vikman Helsingin Sanomille.

Vikman häikäisi etukenttäpelaajana ja pelasi sisäpeliä pienillä numeroilla. Huippuetenijä hallitsi oikeaoppisen syöksyn, joka tuohon aikaan oli vielä harvinaista naispelaajille. Kaudella 2012 Vikman haki uusia haasteita lukkarin tontilta ja viimeisellä täydellä kaudellaan Superpesiksessä hän sai kunnian toimia Kirittärien kapteenina. Kentän ulkopuolella

Vikman on työskennellyt rakennusinsinöörinä.

PESÄPALLO
TILAA ONNISTUA